

har selvselgelig ikke hos mig ved det Udtryk „Vold“ været nogen Tanke om paa nogen Maade at undergrave eller undervurdere Landsthingets Stilling overfor de finantsielle Love, og ligesaa snart jeg ved et Udraab af et æret Medlem blev gjert opmærksom paa, at mine Ord kunde være Gjenstand for Misforstaaelse, rettede jeg dem. Jeg tillader mig endnu at mene, at Omstændighederne ere saadanne, at dersom man vil gjøre Noget til et Cabinetsspørgsmaal, som ikke af Regjeringen selv anses for at være af tilstrækkelig Betydning til at beguunde et saadant, saa vilde dette ikke kunne betegnes anderledes end som voldsomt fra Regjeringens Side. Det har, som sagt, ikke paa nogen Maade kunnet været min Tanke i ringeste Maade at undervurdere Landsthingets Stilling; men jeg har troet, at det var overensstemmende med Landsthingets egen Opfattelse, at det ikke gjerne hidrog til at skaffe Bevillinger tilstede i det andet Thing, som dette havde negtet. — Jeg ønsker ved samme Leilighed i Anledning af en Uttring, som den 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds (Krieger) brugte — i alt Fald forstod jeg ham saaledes — overfor det ærede 7de kongevalgte Medlems (Andræ) Foredrag, at sige, at jeg ikke i ringeste Maade har draget i Tvivl, at den Sammenstilling, han gav os, er arithmetisk fuldkommen rigtig; jeg har uden Tvivl endogaa ligefrem sagt dette; men jeg har paa den anden Side ogsaa udtalt, at det forekommer mig at være nødvendigt for overhovedet at kunne benytte disse Sammenligninger, at man til lige tager alle de Forhold med i Betragtning, som maae tages med for at man skal faae et correct Billede af den finantsielle Tilstand. — Naar det ærede Medlem har spurgt mig, om jeg ikke allerede havde fundet, at det var vanskeligt at skaffe de contante Summer tilveie til Betaling af Jernbaneentreprenøerne, vil jeg sige: Jo, ganske sikkert; men denne Vanskelighed har ligget lige saa meget i min Bestræbelse for at overføre Summernes Tilvejebringelse paa et andet Marked end det kjøbenhavnste, Bestræbelser, som gjøre, at jeg for Tiden ikke kan udtale mig vidtløftigt derom, hvilket det ærede Medlem jo heller ikke fordrede af mig. Jeg skal imidlertid endnu be-

mærke, at, forsaavidt han foretrak den Bemyndigelse, som var given i Loven af 10de Marts 1861, til at skaffe Midler tilstede ved Udstedelsen af Obligationer, da vil, naar man samtidigt dermed behøver at realisere af Reservefondens Midler til andre Statsøiemed, hvilket som bekendt har været Tilfældet i de seneste Finantsaar, den Lethed, som det ærede Medlem meente, man vilde have ved at kunne betale med Obligationer, ikke blive stor; thi Resultatet vil let blive det, at man ved at levere Obligationer i Betaling til Folk, der jo skulle realisere dem, vilde jaae Markedet bragt dybere ned, end man ellers vilde finde det, og dybere, end Statskassen kan være tjent med.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg maa med Hensyn til hvad den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds (Krieger) bemærkede angaaende det kongelige Theater og de Afstemninger, der med Hensyn til samme have fundet Sted i Folkethinget, tillade mig at bemærke, at jeg med ham i fuldeste Maal beklager de omspurgte Afstemninger, navnlig at de 15,000 Rd. til Sædtillæg ere blevne strøgne. Navnlig under Forudsætning af, at Theaterloven ikke skulde gaae igjennem, maa jeg ansee Theatersagen for i det Hele taget at være bleven bragt i en meget kritisk Situation ved den flete Afstemning. Det ærede Medlem fordrede ikke af mig, at jeg under denne første Behandling af Finantsloven skulde udtale mig med Bestemthed angaaende den Stilling, jeg fremtidig agter at indtage ligeoverfor dette Punkt. Jeg maa ogsaa selv ønske foreløbig at have mig det Nærmere forbeholdt i saa Henseende, og maa navnlig udtale et Ønske om, at man vil afvente Resultatet af den Forhandling, som er begyndt og vil blive fortsat i de nærmeste Dage i Folkethinget angaaende Theaterloven. Naar denne er bleven vedtaget eller forkastet, vil Situationen under enhver Omstændighed for mig stille sig langt klarere.

Lehmann: Det er en Selvfølge, at det aldrig kunde falde mig ind at urgere et enkelt Ord, der var undsluppet den ærede Finantsminister. Det ligger i den parlamenta-